

Svedjebränning

Svedjebruk innebär att skogen bränns och sedan används för odling. För cirka 6 000 år sedan började människorna i vårt land, som då var jägare, fiskare och samlare, med enklare odlingar och att hålla husdjur. Man røjde och svedjade det skogsklädda landskapet för att ge plats för betesmarker och små åkrar.

Till en början var boskapsskötseln viktigare än åkerbruket. Ofta lät man inte marken vila efter odling vilket gjorde att näringen försvann ur marken. Då brände man nya områden för nya åkrar.

På så sätt förstördes jordarna och det tog lång tid innan någon gröda eller skog kunde växa där.

Svedjebränning används även idag i många u-länder och de har samma problem som vi hade i Sverige i slutet av 1800-talet.

Man svedjar för att kunna odla mat och på många platser försvinner skogen för alltid. Det beror bland annat på att jordarna i regnskogen redan från början innehåller mycket lite näring.

I regnskogen binds den största delen av näringen i träden. Försvinner skogen så försvinner också näringen och försvinner skogen och all växtlighet finns det inget som håller fast jorden. Vid kraftiga regn eller vindar forslas den lilla näringsrika jord som finns kvar bort. Det kallas erosion.

Utan träd finns det inget som binder jorden. Kraftiga regn och starka vindar forslar bort jorden. Det kallas erosion.